

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 124/14
V Lucemburku dne 11. září 2014

Rozsudek ve věci C-117/13
Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG

Členský stát může knihovnám povolit, aby bez souhlasu nositelů práv digitalizovaly některé knihy ze svých sbírek, aby je mohly nabízet na místech pro četbu elektronických knih

Členské státy mohou v určitých mezích a za určitých podmínek, mezi něž patří zaplacení spravedlivé odměny nositelům práv, povolit uživatelům tisk knih, které zdigitalizovala knihovna, na papír nebo jejich ukládání na USB klíč

Podle směrnice o autorském právu¹ mají autoři výlučné právo udělit svolení k rozmnožování svých děl a jejich sdělování veřejnosti nebo toto rozmnožování a sdělování zakázat. Směrnice však členskými státy umožňuje stanovit určité výjimky z tohoto práva nebo jeho omezení. Taková možnost existuje mimo jiné v případě veřejně přístupných knihoven, které díla ze svých sbírek zpřístupňují uživatelům prostřednictvím k tomu určených zařízení pro účely výzkumu nebo soukromého studia. Bundesgerichtshof (německý Spolkový soudní dvůr) žádá v projednávané věci Soudní dvůr, aby upřesnil rozsah této možnosti, kterou Německo využilo.

Bundesgerichtshof musí rozhodnout spor mezi technickou univerzitou v Darmstadtu (Technische Universität Darmstadt) a německým nakladatelstvím Eugen Ulmer KG. Univerzitní knihovna zdigitalizovala knihu vydanou společností Eugen Ulmer² a poté ji nabízela na místech pro četbu elektronických knih. Odmítla nabídku nakladatelství na zakoupení učebnic, které toto nakladatelství vydává (mezi ně patří dotčená kniha), a jejich užívání ve formě elektronických knih („e-knihy“). Společnost Eugen Ulmer se snaží univerzitu zabránit v digitalizaci dotčené knihy a přeje si, aby uživatelé knihovny nemohli z míst pro četbu elektronických knih knihu tisknout nebo ji ukládat na USB klíč, anebo odnášet tyto rozmnoženiny z knihovny.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr nejprve prohlásil, že i když nositel práv nabídne knihovně, aby za přiměřených podmínek uzavřeli licenční smlouvy o užívání jeho díla, knihovna se může dovolávat výjimek pro specializovaná zařízení, neboť v opačném případě by nemohla naplňovat svůj základní účel a sloužit veřejnému zájmu souvisejícímu s podporou výzkumu a soukromého studia.

Soudní dvůr dále rozhodl, že směrnice nebrání tomu, aby členské státy poskytly knihovnám právo digitalizovat díla z jejich sbírek, ukáže-li se nezbytné zpřístupnit tato díla jednotlivcům prostřednictvím k tomu určených zařízení pro účely výzkumu nebo soukromého studia. Právo knihoven sdělovat prostřednictvím k tomu určených zařízení díla, která mají ve svých sbírkách, by totiž mohlo být zbaveno velké části své podstaty, či dokonce užitečného účinku, pokud by tyto knihovny neměly akcesorické právo dotčená díla digitalizovat³.

Soudní dvůr naproti tomu prohlásil, že toto právo na sdělování, které mohou mít veřejně přístupné knihovny, nemůže jednotlivcům umožnit, aby ze speciálních zařízení tiskli díla na papír nebo je

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

² Jedná se o učebnici Winfrieda Schulze nazvanou „Einführung in die neuere Geschichte“ (Úvod do moderní historie).

³ Soudní dvůr dodal, že toto akcesorické právo digitalizovat díla není v rozporu s běžným způsobem užití děl a nejsou jím nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práva, jelikož německé právní předpisy dotčené v projednávané věci stanoví, že počet exemplářů každého z děl přístupných na speciálních zařízeních nesmí přesáhnout počet exemplářů, které tyto knihovny získaly v analogové podobě.

ukládali na USB klíč. Tisk díla na papír nebo jeho ukládání na USB klíč jsou totiž úkony rozmnožování, neboť jejich cílem je vytvořit novou rozmnoženinu digitální rozmnoženiny zpřístupněné jednotlivcům. Takové úkony rozmnožování nejsou nezbytné pro sdělování díla uživatelům prostřednictvím k tomu určených zařízení, a nevztahuje se na ně tedy právo na sdělování prostřednictvím k tomu určených zařízení, zvláště jsou-li uskutečňovány jednotlivci, a nikoliv samotnou knihovnou.

Soudní dvůr však dodal, že členské státy mohou v mezích a za podmínek stanovených směrnicí stanovit výjimku z výlučného práva nositelů práv na rozmnožování nebo jeho omezení a umožnit tak uživatelům knihovny tisknout díla na papír nebo je ukládat na USB klíč ze speciálních zařízení. K tomu je zejména nutné, aby byla nositelům práv zaplácena spravedlivá odměna.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106